

ÎNCHEIERE

24 mai 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu
Sveatoslav Moldovan
Mariana Pitic

examinând, fără înștiințarea participanților la proces, chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Muștuc Mihail,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Sîrbu Gheorghe împotriva lui Muștuc Mihail cu privire la încasarea datoriei și dobânzii de întârziere și la cererea reconvențională a lui Muștuc Mihail împotriva lui Sîrbu Gheorghe cu privire la încasarea sumei,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 25 octombrie 2016 prin care a fost respins apelul declarat de către Muștuc Mihail și menținută hotărârea Judecătoriei Strășeni din 01 aprilie 2016,

c o n s t a t ă

La 25 octombrie 2016, Sîrbu Gheorghe a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Muștuc Mihail cu privire la încasarea datoriei și dobânzii de întârziere.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că la 28 iunie 2014, a încheiat cu Muștuc Mihail contractul de vânzare-cumpărare a automobilului Audi A-6 caroseria nr. WAVZZZ4F99NO40056 la prețul de 14 500 euro.

Susține că, la data întocmirii contractului și a verificării stării tehnice a autovehiculului, de către pârât nu a fost achitat integral prețul, ci doar suma de 14 200 euro, fiind dator cu 300 euro. În acest sens de către Muștuc Mihail a fost eliberată la 28 iunie 2014 o recipisă, obligându-se să achite suma restantă la data transmiterii de către vânzător a patru anvelope de vară de cauciuc mărimea 18/22/45.

Menționează că la 27 august 2014, prin intermediul cet. Nani Vasile au fost transmise cele patru cauciucuri de automobil lui Muștuc Mihail, însă ultimul a refuzat să achite restanța de 300 euro, ulterior a adresat mai multe solicitări pentru achitarea datoriei, însă fără rezultat.

Consideră că Muștuc Mihail urmează să-i achite datoria de 300 euro și dobânda de întârziere.

Cere Sîrbu Gheorghe admiterea acțiunii, încasarea din contul lui Muștuc Mihail în beneficiul său a datoriei în sumă de 300 euro și dobânzii de întârziere în mărime de 1562, 07 lei.

Ulterior, la 15 februarie 2016, Muștuc Mihail a depus cerere reconvențională împotriva lui Sîrbu Gheorghe cu privire la încasarea sumei.

În motivarea acțiunii reconvenționale Muștuc Mihail a indicat că la 28 iunie 2014, a încheiat cu Sîrbu Gheorghe un contract de vânzare-cumpărare a unui automobil.

Susține că, tot în aceeași zi a întocmit o recipisă prin care s-a obligat să-i achite lui Sîrbu Gheorghe datoria în mărime de 300 euro, însă cu condiția transmiterii de către ultimul a patru anvelope de vară de cauciuc de mărimea 18/225/45.

Consideră reclamantul că, deși Sîrbu Gheorghe a indicat că a îndeplinit această condiție, nu există probe care să ateste că anvelopele au fost transmise.

Declară că costul a patru anvelope de vară de cauciuc mărimea 18/225/45 pot fi procurate la prețul mediu de 10560 lei, a câte 2640 lei fiecare.

Cere Muștuc Mihail încasarea din contul lui Sîrbu Gheorghe în beneficiul său a costului a patru anvelope de vară de cauciuc cu mărimea de 18/225/45 în sumă de 10 560 lei.

Prin hotărârea Judecătorei Strășeni din 01 aprilie 2016, a fost admisă acțiunea inițială și încasată din contul lui Muștuc Mihail în beneficiul lui Sîrbu Gheorghe suma de 300 euro sau echivalentul acestei sume în valută națională conform cursului stabilit de BNM la data executării hotărârii, cu titlu de datorie, dobânda de întârziere în mărime de 1562, 07 lei și cheltuielile de judecată compuse din 235 lei cu titlu de taxă de stat, 5000 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică și 1793, 5 lei cu titlu de cheltuieli de transport. Iar, acțiunea reconvențională a fost respinsă ca fiind neîntemeiată. S-a încasat din contul lui Muștuc Mihail în beneficiul statului suma de 316,08 lei cu titlu de taxa de stat de care a fost scutit reclamantul la depunerii acțiunii reconvenționale.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 25 octombrie 2016, a fost respins apelul declarat de către Muștuc Mihail și menținută hotărârea Judecătorei Strășeni din 01 aprilie 2016.

Prin decizia suplimentară a Curții de Apel Chișinău din 14 februarie 2017 a fost admisă cererea lui Sîrbu Gheorghe s-a încasat din contul lui Muștuc Mihail în beneficiul lui Sîrbu Gheorghe suma de 1000 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică suportate pentru instanța de apel.

Atât prima instanță, cât și instanța de apel au ajuns la concluzia că Muștuc Mihail se face vinovat de neonorarea obligațiilor pecuniare față de Sîrbu Gheorghe făcând referință la recipisa în original prezentă la materialele cauzei, cât și la recunoașterea în cererea reconvențională de către însuși Muștuc Mihail a sumei datorate.

Referitor la cererea reconvențională, instanțele ierarhic inferioare au concluzionat că este neîntemeiată, deoarece s-a constatat faptul că Sîrbu Gheorghe a îndeplinit obligația de transmitere a patru anvelope de vară de cauciuc de mărimea 18/225/45.

La 17 ianuarie 2017, Muștuc Mihail a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, cerând admiterea acestuia, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 25 octombrie 2016 și hotărârii Judecătorei Strășeni din 01 aprilie 2016 cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii inițiale și admitere a acțiunii reconvenționale.

În susținerea recursului Muștuc Mihail a invocat ilegalitatea și netemeinicia hotărârilor instanțelor de judecată ierarhic inferioare.

De asemenea a indicat că, instanța de apel, contrar prevederilor art. 373 CPC nu a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii, obligând restituirea sumei de 300 euro de către Muștuc Mihail, fără a recunoaște că această obligație era condiționată de o contraprestație în beneficiul său a patru anvelope de vară.

Mai indică recurentul că instanța de apel referindu-se la faptul că obligația de transmitere a cauciucurilor nu se conține în recipisă, nu a ținut cont că acest fapt a fost recunoscut de Sîrbu Gheorghe în cererea de chemare în judecată.

Susține recurentul că instanța de apel a apreciat drept probă declarațiile martorului Nani V. precum că cauciucurile au fost restituite, fără a ține cont de prevederile art. 210 alin. (1), și art. 211 alin. (2) Cod civil care stabilesc că trebuie să fie încheiate în scris actele juridice dintre persoanele juridice, dintre persoanele juridice și persoanele fizice și dintre persoanele fizice dacă valoarea obiectului actului juridic depășește 1000 de lei, iar în cazurile prevăzute de lege, indiferent de valoarea obiectului. Nerespectarea formei scrise a actului juridic face să decadă părțile din dreptul de a cere, în caz de litigiu, proba cu martori pentru dovedirea actului juridic.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Materialele dosarului atestă că copia deciziei Curții de Apel Chișinău din 25 octombrie 2016 a fost expediată în adresa recurentului la 11 noiembrie 2016 (f. d. 112), și recepționată de către recurent la 17 noiembrie 2016 (f. d. 138).

În circumstanțele relevate, recursul declarat de către Muștuc Mihail la 17 ianuarie 2017 se consideră a fi depus în termenul prevăzut de lege.

La 10 aprilie 2017, în adresa intimatului Sîrbu Gheorghe a fost expediată copia recursului declarat de către Muștuc Mihail cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

Intimatul Sîrbu Gheorghe nu și-a valorificat dreptul procedural respectiv și nu a depus referință în termenul stabilit.

La 24 mai 2017, Muștuc Mihail a declarat recurs suplimentar împotriva deciziei instanței de apel, solicitând aceleași cerințe ca și în cererea de recurs.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Muștuc Mihail este inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. alin. (2), (3) și (4).

Conform prevederilor art. 432 alin. alin. (2), (3) și (4) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Muștuc Mihail nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Or, argumentele invocate în recurs se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanțele de judecată ierarhic inferioare și nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respinse.

Nu poate fi reținut argumentul recurentului Muștuc Mihail precum că, instanța de apel, contrar prevederilor art. 373 CPC nu a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii, obligând restituirea sumei de 300 euro de către Muștuc Mihail, fără a recunoaște că această obligație era condiționată de o contraprestație în beneficiul său a patru anvelope de vară, întrucât din conținutul recipisei din 28 iunie 2014 nu au fost identificate careva clauze care ar indica asupra condiționării rambursării datoriei, iar forma actului juridic încheiat sub condiție se supune condițiilor generale de formă, potrivit cărora trebuie să fie încheiate în scris actele juridice valoarea obiectului cărora depășește 1000 lei.

Nu poate fi reținut nici argumentul lui Muștuc Mihail invocat ca temei al admisibilității recursului precum că instanța de apel referindu-se la faptul că obligația de transmitere a anvelopelor nu se conține în recipisă, nu a ținut cont că acest fapt a fost recunoscut de Sîrbu Gheorghe în cererea de chemare în judecată, întrucât în cererea de chemare în judecată Sîrbu Gheorghe nu a indicat că restituirea datoriei în mărime de 300 euro a fost condiționată de transmiterea a 4 anvelope, menționând doar că a promis că îi va transmite și 4 anvelope, dar nu ca o realizare a unei condiții. Acest fapt a fost confirmat însuși de către recurentul Muștuc Mihail în explicațiile date organelor de poliție.

Mai mult ca atât, predarea - primirea anvelopelor a fost confirmată prin declarațiile lui Nani Vasile, date în organele poliției și în instanța de judecată.

Alte argumente invocate în recursul declarat nu au relevanță, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei pentru casarea deciziei recurate și urmează a fi respinse.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din CPC are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și de drept procedural, verificându-se exclusiv legalitatea deciziei adoptate, dar și nu temeinicia în fapt a acesteia.

Distinct de cele relatate, se reiterează că conform jurisprudenței degajate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, recursurile trebuie să fie efective, adică să dispună de puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (speța Purcell c. Irlandei, decizia cu privire la admisibilitate din 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor indicate în procesul judecării pricinii, asupra cărora instanțele de judecată ierarhic inferioare s-au pronunțat deja în modul corespunzător.

Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Muștuc Mihail ca inadmisibil.

În conformitate cu prevederile art. art. 269-270, art. 431 alin. alin. (1) și (2), art. 433 lit. a) și art. 440, CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Muștuc Mihail se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Sveatoslav Moldovan

Mariana Pitic